

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XXIII. Qvomodo Catechizatos baptizauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

busillis qui ante vniuersalem populi consensum fidē priuatim acceperāt, sunt catechismi per vicos & capita platearum, tuba in sonat Euangelij, CRUCES eriguntur, crucifixus adoratur, omnis ætas, omnis lingua Christum nominat, ruminat, verbaq; fidei aut discunt omnes aut docent, In tam ingenti autem ciuitate, quæ nongentos patres familias absque paruulis & mulieribus, & reliqua multitudine numeratos habebat, non est inuenta persona quæ post generalem consensum Euangelij, veritati se subtrahere niteretur, nisi tantum ille Sacerdos qui præfati caballi curam susceperat. Hic autem cum multis importunitatibus fatigaret Episcopum, & bono semini zizania superiaceret, die quadam cum multa prece ab omnibus rogatus, & ab Episcopo multis rationibus superatus, ex obstinatione nullo modo vellet acquiescere veritati, nocte ipsa diuina ultione percussus tumore ventris ac dolore crepuit & mortuus est. Quod factum vniuersæ ciuitati magnum incussit terrorem, omnesq; Christum laudantes, fortem Deum suæq; legis æmulatorem vocitabant.

QVOMODO CATECHIZATOS baptizauit.

DESTRUCTIS ergo fanis alijsq; simulachris, mutato diuinitus Sacerdote, victoria CRUCIS erigitur, construuntur Baptisteria, dolia humo infodiuntur, cortinis velantur, omnibusque religiose ac sancte aptatis, populus per aliquot dies ante catechizatus & instructus, ad aquam regenerationis cum multa grauitate ac disciplina se offerebat, toto corpore balneis prius abluti, & lotis ac mundis vestibus induti, cereos ardentes & albas suas gestantes, & Spiritus sancti accensu desiderio, singuli apud se in cordibus

XXIII.

Psal. 41.

suis cantantes: Tamquam ceruus desiderat ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum. quando veniam & apparebo ante faciem domini? Pater etiam eorum spiritualis feruorem & studia filiorum tacita mente consideras abundantia lætitiæ spiritum excitante, obortisq; præ gaudio lachrymis inter agendum in voce exultationis erupit dicens exhortando, Venite filij, audite me, timorem domini docebo vos; accedite ad eum & illuminamini, & facies vestra non confundentur. Neq; ab re fuit talis in omnes sacerdotis exhortatio: videbat enim quod & alij comites sui cum magnæ admirationis tripudio contuebantur, quodq; ipsi ciues nos contemplari monuerunt, in vultibus scilicet omnium baptizatorum quendam iucundum & spiritualis gratiæ rutilare fulgorem, ita vt baptizati à non baptizatis, veluti lux à tenebris, facile discerni possent; quidè tenebrosus dæmon suis cultoribus, & quid Deus lucis auctor & amator suis dilectoribus conferre habeat, omnibus intueri promptum fuit. Currebāt ergo de ipsa ciuitate & de omni circum prouincia felices animæ, ad regales nuptias ingredi cupientes, & Episcopo seorsum tingente solos mares pueros, alijs autem, atq; alijs sacerdotibus seorsum viros, & seorsum mulieres, apud omnes opera Dei seruabant, & de

Psal. 33.

Ægyptia seruitute populo acquisitionis transitu mari liberato, velut olim ad montem Sinai lex panditur Euangelij; & quid Christianis fugiendum, sequendumue sicut fide plena docentur, sic & plena intentione discunt, & facere ardent. Manserunt autem in eodem loco negotiosi operatores fere alijs tribus mēribus destruētes & ædificantes & euellētes, plantantes & plantata irrigantes, ipso agro dominico suis cultoribus grata & gratuita fecunditate victū præbente necessarium. In omnibus enim victui eorum compe-

Jerem. 1.

petentibus liberales eis existerunt & humani, optantes, ut si fieri posset, ut nunquam à se diuelleretur. Ordinatis illic autem omnibus quæ rudi Ecclesiæ profutura credebantur, exstructaq; basilica diligenti cura in medio foro STETINENSI, collatisq; omnibus quæ sacerdotalis officij ratio postcebat, qui populo præesset, sicut ubique faciebat, sacerdotem inuestiri curauit.

QVOMODO AD VILINAM
transierit.

SILMENSES autem, Episcopo ignorante, quoddam homines cautos & gnaros STETINAM miserant, exploraturi tacite, quid nam illic ageretur, si Episcopus ab eis reciperetur, an non; & qui omnes vias & studia Episcopi discerent atq; referrent. At illi ubi habita exploratione diligentissime nil imposturæ aut doli circa Euangelizantes inuenerunt, & STETINENSES, licet tarde, fidem tamen vnanimiter suscepisse viderunt; reuersi ad suos, in ore Apostolorum vel Euangelistarum, pagani, paganis istis absentibus, quanta bona vidissent & audissent, & quam bona, & quam munda esset fides & doctrina Christiana, prædicare non cessabant; eorumq; verbis paulatim scintillatibus, quasi arundine tota ciuitas incanduit, & iam tædere atq; horrere super suis abominationibus, suaq; idola & errores quibus inuoluti tenebantur execrari cœperunt. Episcopus autem tenorem pacti quo ab eis recesserat, mente habens, cogitabat quidem statim post conuersionem STETINÆ ad eos properare: sed rogatus est duo prius inuisere castella, GRATICIAM videlicet & LVBINVM quæ in confinio posita ad pagum pertinebant STETINENSEM. At ubi homines illi, velut a-

XXV.